

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.309/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljár: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kurcsics Gerda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.260/2025/6. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. május 1. napjától 2024. december 31. napjáig – a perrel érintett időszakban – a település¹ Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete település² település volt. Az alperes a KMB működési körzetekből KMB csoportot (a továbbiakban: KMB csoport) alakított ki, amelynek

működési körzetébe a felperes működési körzete mellett további 3 település tartozott. A felperes KMB beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a KMB működési körzetén kívül, valamint a KMB csoport működési körzetében és azon kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldések, átkísérések, elővezetés, előállítás, kísézői tevékenység, rendezvénybiztosítás) szolgálati feladatokat, amelyek ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám 1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perrel érintett időszakra – 2022. október hónap kivételével összesen 31 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 1.198.150 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 100 %-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 1.198.150 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A keresetet a Hszt. 2. § 25. és 31. pontját, a 71. § (1) bekezdés c) pontját, (2)-(5) bekezdését, 102. § (1) bekezdés b) pontját, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 1. §-át és 2. mellékletét, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdését, a KMB szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 22., 24., 25., 44. pontjait és a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22., 23. pontjait felhívva bírálta el, megállapítva, hogy a kereset a teljes perrel érintett időszak tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megalapozott, mivel a felperes rendszeresen nem a kinevezési beosztásába tartozó feladatokat látott el többletfeladatként.

[5] Rögzítette, hogy a perben nem volt vitatott, hogy a felperes munkáltatói utasításra, munkaköri leírása alapján ellátott a KMB működési körzetén, illetve a KMB csoporton kívül is járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísézői feladatokat és rendezvénybiztosításokat; az ennek igazolására csatolt kimutatást az alperes elfogadta. Az sem volt vitatott, hogy a felperes minden szolgálati napján végzett olyan feladatokat, amelyeket a megbízási díjigénye alapjául megjelölt.

[6] Az irányadó bírói gyakorlat felhívásával rámutatott, hogy a 30/2015. BMr. 2. melléklete szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, amelyek körében végzett egyes feladatokra a KMB Szabályzat, illetve a Járőrszabályzat az irányadó. A Kúria gyakorlatának felhívásával hangsúlyozta, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a feladatokat, más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. Ezek alapján a járőrszolgálati és egyéb járőr jellegű feladatok KMB működési területen kívül történő rendszeres ellátása nem tartoznak a felperes beosztása szerinti feladatai közé és ugyanez vonatkozik az átkísérési feladatokra. A KMB Szabályzat módosítása előtti időszakban pedig a felperes kísézői feladatokra nem volt jogszerűen utasítható. A kiforrott bírói gyakorlat szerint, ha a körzeti megbízott hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőr feladatokat a KMB működési és csoport működési körzetén kívül napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül amiért ellentételezésére jogosult. Ezen nem változtatott a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása sem. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-a és 24. § (1) bekezdése alapulvételével ugyanis a KMB Szabályzat ezzel ellentétes értelmezése a 30/2015. BMr. 2. melléklete, és a Hszt. sérelmére vezetne. Megállapította, hogy a felperes 2023. február 1. napját követően is jogosult a módosult Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontja alapján a megbízási díjra, mivel a becsatolt – az alperes által sem vitatott – kimutatás alapján megállapítható volt a jelentős többletfeladat-ellátás és a többletterhelés. E körben az alperes által hivatkozott Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja nincs összefüggésben a Hszt. 71. §-ban meghatározott megbízás rendelkezéseivel.

[7] A követelés összegaszerúsége körében a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazásával arra jutott, hogy a felperes által előterjesztett díjigény a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján nem eltúlzott, a jogszabályi középértéknél (50%-200%) kevesebb. Értékelte, hogy a felperes KMB feladatai háttérbe szorultak, jelentős időn át elvonták a működési körzetéből, és különböző jellegű többletfeladatokat kellett ellátnia, amelyek nagyobb megterheléssel jártak, szélesebb szaktudást igényeltek.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte, a megbízási díjra való jogosultság jogalapját és összegaszerúségét egyaránt vitatta. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg, arra az álláspontra helyezkedve, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezési tévedést követett el akkor, amikor a felperes által ellátott feladatokat tévesen a KMB beosztás körén

kívül eső, más munkakörhöz tartozó többletfeladatként értékelte. A KMB és a járőri beosztás feladatait a 30/2015. BMr. nem határozza meg, azok érdemben nem különböznek, és a felperes a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában egyébként is közterületi tevékenység ellátására köteles, így a hivatkozott feladatok nem róttak rá érdemi többletterhet. A felperes a járőr jellegű feladatait nem más beosztáshoz tartozó többletfeladatként, hanem – a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 67. § (1)-(2) bekezdéseire és 69-70. §-aira figyelemmel – a KMB munkakörének részeként látta el a Járőrszabályzat alapján. Erre a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos 44. pontja kifejezetten utal, e körben kiterjesztve a körzeti megbízottak feladatellátását a rendőrkapitányság teljes területére. A Szolgálati Szabályzat átjárhatóságot biztosít az egyes szolgálati formák között, a felperes feladatait ezért nemcsak a KMB Szabályzat alapján köteles ellátni; e körben utalt a felperes munkaköri leírására is. A felperest a feladatellátással járó esetleges többletterhelésért a Hszt. 157. § (1) bekezdése szerinti hivatásos pótlék és a beosztási illetménye már kompenzálta, így további díjazás nem illeti meg.

[9] Az összecszerűség körében vitatta az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelésének helytállóságát, különösen azt a megállapítást, amely szerint a többletfeladatok ellátása hátrányosan befolyásolta a felperes alapfeladatainak teljesítését. A felperes által benyújtott kimutatás 149 szolgálati alkalmat rögzített többletfeladatként, amely átlagosan havi 5 alkalomnak felel meg, amit a felperes a rendes, 12 órás szolgálatteljesítési időkeretben látott el. Ebből következően túlszolgálat nem keletkezett, a feladatellátást többlet terhet nem jelentett és a KMB alapfeladatok ellátása sem szenvedett csorbát. A felperes a KMB feladataitól eseti jelleggel, rövid időre került elvonásra, a járőr jellegű feladatok ellátásához széleskörű, komplex szaktudásra nem volt szüksége, a működési körzetén kívül ellátott feladatok időben nem voltak jelentős terjedelműek. Mindezek alapján a megbízási díj minimumösszege iránti jogosultság sem állapítható meg.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált és a fellebbezés az ítéleti tényállást nem vitatta. Hangsúlyozta, hogy a KMB és a járőri beosztások különbözőek, és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. A felperes által ellátott – alperes által is elismert – járőri feladatokat a felperes saját feladatellátása mellett, rendszeresen végezte. Kísérési feladatokra pedig a körzeti megbízott egyáltalán nem vehető igénybe. Az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj nem tekinthető eltúlzottnak, függetlenül attól, hogy a járőri beosztás a körzeti megbízotténál alacsonyabb. A jogszabályi minimumnál magasabb mérték megállapítását az bírói mérlegelés szempontjaival egyező érveléssel tekintette megalapozottnak.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés nem alapos.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy helyesen észlelte a törvényszék, hogy 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítása, továbbá ezt meghaladóan 2023. február 1-i hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott; ez utóbbi értelmezését a fellebbező fél nem tette vitássá, így arra a felülbírálat sem terjedt ki. A másodfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéleti indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amelyekkel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[13] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette. Az alperesnél a felperes KMB beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A felperes által a perbeli esetben végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján teljesített feladatok, nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartoztak; ezért az elsőfokú bíróság a becsatolt, és az alperes által sem vitatott kimutatás szerint a többletfeladat ellátására helyesen következtetett.

[14] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállón mutatott rá, hogy a munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; azok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4. [K-KJ-2020-487], Kf.VII.39.389/2021/4. [K-KJ-2021-685]) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[15] A Kúria határozataiban (pl. Kf.VII.39.525/2021/3. [K-KJ-2021-680]) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést vagy annak elvégzésére a szolgálati időn túl került-e sor, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a KMB

működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel ellátja, többlétszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4. [K-KJ-2022-1036], Kf.VII.45.006/2022/4. [K-KJ-2022-917]).

[16] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezése a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére alapot teremtett. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz az egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a KMB munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális distinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva az alperes a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a KMB beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr., vagy a Hszt.-vel ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a KMB beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, valamint azzal együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) szolgáló szabályai sérülnének. Ezzel teljesen kiüresedne a KMB beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a KMB beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[17] A Szolgálati Szabályzatnak az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érv sem megalapozott. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. Ezen rendelkezés a szolgálati előjárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a KMB beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a

feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensék, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.). Ezzel szemben az alperes a fellebbezésében az előírásnak kiterjesztő értelmet tulajdonít, mely a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. Lényeges továbbá, hogy az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy az alperes jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért ellentételezésre jogosult-e. Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan állapította meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[18] A másodfokú bíróság nem fogadta el az alperes hivatásos pótlékkal kapcsolatos azon érvelését sem, miszerint őt a megbízási díj az e pótlékban való részesülése okán sem illeti meg. E körben utal arra, hogy hivatásos pótlékra a hivatásos állomány valamennyi – még a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat el nem látó – tagja is jogosult; e juttatás, mint javadalmazási forma, a megbízási díjtól elkülönül, a kettő külön jogcímen érvényesíthető. Ugyanezen okból nem osztotta az alperes túlszolgálat hiányával összefüggő okfejtését sem, hiszen annak, hogy a felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozó feladatokat a szolgálati idejében vagy azon túlmenően teljesítette-e, jelentősége szintén nem volt; a megbízási díj túlszolgálat ellentételezésével egyébként sem pótolható.

[19] A megbízási díj összecszerúsége körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta. E körben a másodfokú bíróság az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezésre – a Hszt. 71. § (5) bekezdésére – tekintettel azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg a megbízási díj összegét. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletért a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (Kfv.VII.37.780/2020/5. [K-KJ-2021-1281]) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Mivel az alperes nem állapított meg, és nem fizetett megbízási díjat, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben határozhatta meg. Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéleti tényállást nem támadta, a bizonyítékok értékelését nem kifogásolta, olyan tényszerű, és nem általánosságban megfogalmazott körülményre nem hivatkozott, mely az elsőfokú bíróság mérlegelését okszerűtlenné, iratellenessé, vagy alaptalanná tette volna. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, mérlegelése okszerű. Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a többletfeladatok ellátásával kapcsolatos munka időigényére és gyakoriságára, a feladatellátással járó többletteherre. A Hszt. 71. § (5) bekezdésének megsértése ezért nem állapítható meg.

[20] Az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan érvelést, amely az elsőfokú ítéletben foglaltak megdöntésére alkalmas lenne, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel a felszámítással egyezően állapította meg, tekintettel arra is, hogy annak mérséklését az alperes nem kérte.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott (95.852 forint összegű) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 15.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró